

Συναξάρι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Κωνσταντίνου, πρίγκιπος τῆς Βλαχίας, καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων, + 21 Μαΐου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντίνος ἐγεννήθηκε τό 1654, στό χωριό Μπρινκοβάνι τῆς Ρουμανίας καί διετέλεσε πρίγκιπας τῆς Βλαχίας κατά τά ἔτη 1688-1714. Ἀπό τήν λικία τοῦ ἑνός ἔτους ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθηκε τό Φεβρουάριο τοῦ 1655 σέ μία ἐξέγερση τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ τότε γεμόνος. Τόν ἀνέθρεψαν μητέρα του καί οἱ παπποῦδες του Πάουνα καί Κωνσταντίνος Καντακουζηνός, στήν πατρική του οἰκία, στό Βουκουρέστι. Ἐσπούδασε τήν ἑλληνική καί λατινική γλώσσα. Μετά τό θάνατο τῶν δύο ἀδελφῶν του ἔμεινε κληρονόμος ὅλης τῆς περιουσίας τοῦ πατέρα του καί ἐνυμφεύθηκε τή Μαρίκα, ἀνιψιά τοῦ Ἄντωνιου Βόδα ἀπό τό Ποπέστ. Τό 1678, ὅταν ὁ θεῖος του Σερμπάνος Καντακουζηνός ἔγινε γεμόνας, ἐβοήθησε τόν Κωνσταντίνο νά φθάσει στά ὑψηλότερα ἀξιώ-ματα.

Ἐπωφελοῦμενος στήν ἀρχή τῆς γεμονίας του ἀπό τήν εἰρήνη στή χώρα, ἔβαλε τά θεμέλια γιά τήν ἴδρυση τῆς μονῆς Χουρέζ, ὅπου κατασκεύασε τήν οἰκογενειακή κατοικία του καί τό παρεκκλήσιό του. Ἀντιμέτωπος πολλές δυσκολίες καί ἐπιέσθηκε ἀπό τούς Τούρκους νά πληρώνει μεγαλύτερο φόρο. Παρ' ὅλα αὐτά ἐργάσθηκε σκληρά γιά τήν πολιτιστική καί

οικονομική ανάπτυξη της Βλαχίας. Τό 1709 συμμαχισε μέ τόν τσάρο Πέτρο Αύ τῆς Ρωσίας (1672-1725) ἐνάντια στούς Τούρκους καί τό σουλτάνο Ἀχμέτ Γύ (1673-1736). Ἐπειδή ἀρνήθηκε νά ἀσπασθεῖ τή μουσουλμανική πίστη, κατηγορήθηκε γιά προδοσία, συνελήφθη καί ἀποκεφαλίσθηκε στήν Κωνσταντινούπολη τό 1715.

Σύμφωνα μέ ἕνα Χρονικό στίς 24 Μαρτίου 1714, τή Μεγάλη Τρίτη, ἦλθε στό Βουκουρέστι ὁ Μουσταφᾶ Ἀγάς, ὁ ὁποῖος τόν συνέλαβε μαζί μέ τά τέσσερα παιδιά του, ὅλους τούς γαμπρούς του, τή μεγαλύτερη νύμφη του, τόν ἐγγονό του Κωνσταντίνο καί τό θησαυροφύλακα Γιαννάκη Βακαρέσκου. Μετά ἀπό πικρό ταξίδι τριῶν ἐβδομάδων, ἔφθασαν στήν Κωνσταντινούπολη, ὅπου ἐβασανίσθηκαν σκληρά. Κατεδικάσθησαν σέ θάνατο στίς 15 Αὐγούστου 1714, τήν μέρα Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μέ τά πρῶτα κτυπήματα τοῦ ξίφους ἔπεσε κάτω κεφαλή τοῦ θησαυροφύλακος Γιαννάκη Βασαρέσκου, κατόπιν τοῦ μεγαλύτερου υἱοῦ του καί ἀκολούθησαν τῶν ἄλλων τριῶν, τοῦ Στέφανου, τοῦ Ράδου καί τοῦ Ματθαίου. Τά ἱερά λείψανά τους τά ἔριξαν στά νερά τοῦ Βοσπόρου, ἐνῶ τίς τίμιες κεφαλές τους τίς ἐκάρφωσαν σέ κοντάρια, τίς περιέφεραν στίς ὁδούς τῆς Πόλεως, καί, τέλος, τίς ἐτοποθέτησαν στήν πρώτη πόρτα τοῦ Σεραγίου, ὅπου ἔμειναν τρεῖς μέρες καί, κατόπιν τίς ἔριξαν καί αὐτές στή θάλασσα. Μέ προτροπή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπῆγαν κρυφά εὐσεβεῖς Χριστιανούς καί, ἀφοῦ τίς ἔβγαλαν ἔξω ἀπό τή θάλασσα καί τίς ἐνταφίασαν μυστικά στή νῆσο Χάλκη, ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησία τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου, τήν ὁποία εἶχε κτίσει ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης Ε' ὁ Παλαιολόγος (1341-1391).

Τά ιερά λείψανα τοῦ Μάρτυρος Κωνσταντίνου καί τῶν θείων του μετεκομίσθησαν μυστικά στή Ρουμανία ἀπό τή σύζυγό του Μαρίκα τό 1720, τόν καιρό τῆς γεμονίας τοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου καί ἐτοποθετήθησαν στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Νέου.

